

Петя Дубарова

Последен танц

Листото като мъничка сълзица
отрони се във утрото студено
и сякаш е крило на златна птица,
изпърха то и падна уморено.

Лежи като самотна песъчинка
в голямата студена пуста нива
и вечер го поглежда месечинка,
бездушна като горска самодива.

И слуша в скръб листото натъжено
как вятърът извива бавна песен,
че то е писъмцето позлатено,
последното писмо на тази есен.

02.08.1974 г., Копривница

КРАЙ

© 1974 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6021>]